

τὴν γέννησιν αὐτοῦ πλέον τῶν ὀκτῶ ἢ ἐννέα δακτύλων ὕψος· ἐξύγιζε δὲ δώδεκα οὐργίας· ἦτο πρὸς τοῦτοις καὶ λίαν λεπτοφυής. Ἐπερον τὸ τέκνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπὶ πινακίου ἐστρωμένου διὰ στυπείου (στουπὶ)· ἐμβόη ξυλίνῃ, καλῶς ἐστρωμένη, ἐχρησίμευσεν αὐτῷ ὡς κοίτις· ἑλαρος δὲ ὡς τροφός, Ὁ Μ π η μ π ῆ προσεβλήθη ὑπὸ εὐφρογίας (βλογία) περὶ τὸν ἑκτον μῆνα τῆς ἡλικίας του· τὸ δὲ γάλα τῆς ἐλάφου ἐχρησίμευσεν αὐτῷ καὶ ὡς τροφή καὶ ὡς φάρμακον. Τὸν δέκατον ἑκτον μῆνα ἤρχισε νὰ δοιῇ διατῆς δὲ γινόμενος ἐπεριπάτει σχεδὸν ἄνευ ὑποστηρίγματος, καὶ τότε πρῶτον κατεσκεύασαν αὐτῷ ἐμβάδας, αἵτινες εἶχον δέκα καὶ ἑπτὰ γραμμῶν μῆκος.

Μέχρις ἐξαετοῦς ἡλικίας ἐτέραφη ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ ἐκ τροφῆς ἀγροίκου, ἥτοι ἐκ λαχάνων, γεωμῆλων καὶ τῶν παραπλησίων· καθ' ὅλον δὲ τοῦ χρόνου τούτου τὸ διάστημα προσεβλήθη ὑπὸ διαφόρων νοσημάτων, ἐξ ὧν ὡς ἐκ θαύματος ἐσώθη.

Ἀπὸ τῆς πενταετοῦς ἡλικίας ἐκτίηται ἐντελὴ τοῦ σώματος τὴν διέπλασιν ἂν καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἀναστήματος αὐτοῦ δὲν ὑπερέβαινε τὸ τῶν 22 δακτύλων· εἰς τὸ μοναδικὸν δὲ τοῦτο φαινόμενον ὀφείλει τὴν εὐτυχὴ αὐτοῦ ἐποχὴν.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πολωνίας Στανισλάς ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ παραδόξου τούτου παιδίου, ἐπεθύμησε νὰ τὸ ἴδῃ. Μετήνεγκον αὐτὸ εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ἡ μόμιος αὐτοῦ κατοικίει. Ἀφωσιώθη δὲ μεγάλως τῷ βασιλεῖ, ἂν καὶ ἰδαί κνυε συνήθως ὀλίγην εὐαισθησίαν. Ὁ βασιλεὺς ὠνόμασεν αὐτὸν Μ π η μ π ῆ (Bébé). Καὶ τοὶ πολλοὶ κατεβλήθησαν προσπαθεῖν ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ, ἐστάθη ὅμως ἀδύνατον ν' ἀναπτυχθῇ ἐν αὐτῷ οὔτε κρίσις, οὔτε λογικόν. Αἱ ἐλάχισται γνώσεις ἃς ἐκτίησας δὲν ἐπῆρκεσαν αὐτῷ εἰς κατὰληψιν τῆς θρησκείας, οὔτε εἰς ἀπαρισμὸν λογικῆς συνεχείας. Ἡ ἱκανότης του οὐδέποτε ἀνέδειξεν αὐτὸν ὑπέρτερον κυνὸς καλῶς γεγυμνασμένου. Ἐδείκνυε κλίσιν τινα πρὸς τὴν μουσικήν· ἐνότιε μάλιστα ἐτήρει τὸν χρόνον ἐπιτυχέστατα· ἐχόρευε μετὰ μεγίστης ἀκριβείας, ἀλλὰ μόνον ἐνώπιον τοῦ διδασκάλου, ὃν προσέβλεπε προσεκτικώτατα, ὅπως ρυθμίζῃ τοὺς θηματισμοὺς καὶ τὰς κινήσεις ἐπὶ τῶν σημείων ἄνω τῷ ἀπειθύνοντο.

Εὐρισκόμενος εἰς ἐξοχὴν εἰσῆλθε ποτὲ ἐντὸς λειμῶνος ἐνθα ἡ χόρτος ὑπερεῖχε τοῦ ἀναστήματος αὐτοῦ. Εἰσελθὼν ποτὲ ἐντὸς δάσους νεοφύτου, ἐνόμισεν ἑαυτὸν ἀπολωλότα, καὶ κραυγάζων ἐπεκαλεῖτο βοήθειαν. Ἐκυριεύετο δὲ καὶ ὑπὸ τινων παθῶν, ὡς ὑπὸ ἐπιθυμίας, ὀργῆς καὶ ζηλοτυπίας. Οἱ λόγοι αὐτοῦ ἦσαν ἀσυνεπεῖς, δηλοῦντες ἰδέας συγκεχυμένας. Ἐνὶ λόγῳ οὐδὲν ἕτερον αἰσθημα ἐφαιέτο ἐν αὐτῷ ἢ τὸ γεννόμενον ἐκ συμπτώσεων, ἐκ τοῦ θεάματος καὶ τῆς σιγμιαίας ευκυνήσεως. Τὸ λίαν περιορισμένον αὐτοῦ λογικὸν δὲν ἐφαιέτο κατὰ πολλὰ ὑπερτεροῦν τοῦ ἐνστικτοῦ ζῶων τινῶν.

Ἡ ἡγεμονία τοῦ Ταλμῶδ ἐπροσπάθησε νὰ μορφώσῃ αὐτὸν ὅπως ἤθικῶς, ἀλλ' ἅπασαι αἱ προσπάθειαι αὐτῆς ἀπέβησαν μάταιαι· τὸ πνεῦμα τοῦ Μ π η μ π ῆ ἦτο ἀνεπίδεκτον ἀναπτύξεως. Ἐν μόνον

ἀποτέλεσμα παρήχθη, ὅπερ ἦν ἐπόμενον. Ὁ Μ π η μ π ῆ ἀφωσιώθη πρὸς αὐτὴν, καὶ κατέστη μάλιστα τοσούτον ζηλότυπος, ὥστε ἰδὼν ποτὲ τὴν ἡγεμονίδα θωπεύουσαν κυνᾶριον, ἀπέσπασεν αὐτὸ ὀργίλως τῷ χιρῶν τῆς, καὶ τὸ ἔβριψεν ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν ἀδελφὴν ἀγαπᾶ· αὐτὸ περισσότερον ἐμοῦ;

Κατὰ τὴν δεκαπενταετὴ ἡλικίαν, ὀλιθρία μεταβολὴ ἀνεπάρχη εἰς τὴν ὑγίαια τοῦ νάνου. Αἱ δυνάμεις αὐτοῦ ἐξηντλήθησαν, ἡ σπονδυλικὴ στήλη ἐκυρτώθη, ἡ κεφαλὴ ἐκλίνε, τὰ σκέλη ἐξηθένθησαν, ἡ μία δημοπλήτῃ ἐκακυρώθη, ἡ ῥίς ἐξογκώθη. Ὁ Μ π η μ π ῆ ἀπώλεσε τὴν εὐθυμίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς καχεκτικὰς. Ἐν τοσούτῳ τῷ ἔτησε τὸ ἀνάστημα κατὰ τέσσαρας ἐτι δακτύλους ἐν τῷ διαστήματι τῶν ἐπομένων τεσσάρων ἐτῶν.

Τὸ δέκατον ἔνατον τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος, ὑπέπεσε εἰς εἶδος παρακμῆς· οἱ δὲ φροντισταὶ αὐτοῦ παρατήρησαν εἰς αὐτὸν χαρακτηριστικὰ νηπιότητος, οὐδόλως πρὸς τὰ τῆς πρώτης· αὐτοῦ ἡλικίας ὁμοιοῦντα, ἀλλὰ σχεδὸν ἔχοντα μᾶλλον πρὸς τὸ γῆρας.

Κατὰ τὸ τελευταῖον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτος ἐφαιέτο καταδεδιλημένος· μόλις ἐπεριπάτει. Ὁ ἐξωτερικὸς ἀὴρ ἠνόχλει αὐτὸν τὰ μέγιστα, ἐκτὸς ὅτε ἦτο λίαν θερμός. Περιέφερον αὐτὸν εἰς τὸν ἥλιον ὑφ' οὗ ἔζων· γονεῖτο· ἀλλὰ μόλις ἠδύνατο νὰ περιπατήσῃ ἑκατὸν βήματα συνεχῶς. Ἡ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτοῦ στερματὰς ἀγωνία ὑπῆρξε μακρὰ καὶ λίαν ὀδυνηρά. Ἀπεβίωσε τὴν 9 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1764, ἡλικίας εἴκοσι καὶ τριῶν περίπου ἐτῶν· εἶχε δὲ τότε ὕψος 33 δακτύλων.

Μνησθέντες τοῦ Μ π η μ π ῆ, δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν τὴν βιογραφίαν τοῦ Κ. Βορφλάσκη, Πολωνοῦ εὐπατρίδου, περιδεύσαντος εἰς Λουινεβίλλην καὶ Παριεῖους.

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, λέγει ὁ κόμης Βρεσὼν, εἶναι ἀναστήματος μείζονος τοῦ μετρίου· ἔσχω ἐξ τέκνων· ὁ πρωτότοκος εἶχεν ἀνάστημα τριακοντατεσσάρων δακτύλων ὕψους, καὶ ἦτο μᾶλλον εὐεῖδής· ὁ δευτερότοκος περὶ οὗ ἦδη πρόκειται εἶχεν ὕψος 28 δακτύλων, ἦτο δὲ τότε ἡλικίας 22 ἐτῶν. Τρεῖς δὲ ἀδελφοί, κατὰ ἓν ἔτος ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου νεώτερος, ἔσχω ἕκαστος πέντε καὶ ἡμίσεως ποδῶς ὕψος. Τὶ ἑκτον τέκνον ἦτο θῆλυ, εἴκοσι καὶ ἐνὸς δακτύλου ὕψους, νεῖκς συμμέτρου ἀναστήματος, καὶ κάλλους οὐχὶ εὐκαταφρονήτου, δαικνύουσα πολὺ πνεῦμα.

Ἡ μεταξὺ τοῦ Μ π η μ π ῆ καὶ τοῦ Βορφλάσκη ὁμοιότης συνίσταται εὐτυχῶς εἰς τὸ ἀνάστημα μόνον. Ὁ Βορφλάσκης ἠνοήθη μᾶλλον ὑπὸ τῆς φύσεως, διὸ ἀπολαύει ἐντελοῦς υγείας, καὶ εἶναι ἐπιδέξιος καὶ εὐστροφος. Ἀντέχει εἰς τὸν κόπον, καὶ ἀνυψοῖ βάρη σημαντικὰ σχετικῶς πρὸς τὴν διάπλασιν τοῦ σώματος του.

Τὸ κυριώτερον ἔμως διακριτικὸν σημεῖον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Μ π η μ π ῆ εἶναι ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος, ἃς κατέχει ἐντελῶς τὸ μνημονικὸν αὐτοῦ εἶναι ἀριστον, ἢ δὲ κρίσις υγιείας. Ἀναγινώσκει καὶ γράφει κάλλιστα. Γινώσκει τὴν ἀριθμητικὴν. Ὁ Μ π η μ π ῆ μετ' εὐχερείας τὴν Γερμανικὴν καὶ τὴν Γαλλί-